

P. GOL, *Vrganji I*.

mape *Iz Bosne i Hercegovine* (1925; 16 litografija), *Stari Varaždin* (1931, 12 litografija), *Ozalj* (1934; 8 perocrteža) te nekoliko mapa s motivima iz staroga Osijeka. Crteži su mu realistički, precizno izvedeni. — Bavio se i ilustriranjem knjiga (J. Truhelka, *Zlatni danci*, Zagreb 1942. i dr.). Izlagao je u Osijeku 1924. i Nürnbergu 1956; posmrtna izložba priređena mu je u Osijeku 1958.

BIBL.: *Galerija slika* (katalog), Osijek 1953; *Djela starih slikara u posjedu Galerije slika u Osijeku*, Osječki zbornik, 1956, 5.

LIT.: D. Pinterović, *Život i rad Jovana Gojkovića* (1898—1957), Osječki zbornik, 1958, 6. — B. Balen, *Jovan Gojković* (katalog), Osijek 1978. — O. Švajcer, *Posthumni Gojković*, u knjizi: *Kritike i eseji iz likovne umjetnosti*, Osijek 1984. O. Šr.

GOJKOVIĆ, Matej, graditelj i klesar (XV. st.), djelovao u Trogiru. S majstorom Stjepanom obnavlja 1422. zvonik trogirskoga katedrale, što su ga 1420. oštetili Mlečani osvajajući grad. U prvom katu zvonika očuvan je natpis: »Magistri Mateus et Stefanus, anno Domini MCCCCXXII, mensis aprilis die 27«. Stariji prvi kat građen je u čistom apulijskom stilskom obliku a G. ga nadopunjuje i razvija dalje u kasnogotičkim mlet. oblicima na drugom katu zvonika.

LIT.: H. Folnesics, *Studien zur Entwicklungsgeschichte der Architektur und Plastik des XV Jahrhunderts in Dalmatien*, Jahrbuch CC, 1914, str. 29. — Lj. Karaman, *Umjetnost u Dalmaciji*, XV i XVI vijek, Zagreb 1933, str. 19, 34—36. — R. Slade-Šilović, *Natpis majstora M. Gojkovića na zvoniku trogirskoga katedrale iz 1422*, *Jadranski dnevnik*, 1937, 19. — Lj. Karaman, *Pregled umjetnosti u Dalmaciji*, Zagreb 1952, str. 59. — I. Fisković, *Gotička kultura Trogira*, *Mogućnosti*, 1982. D. Kt.

GOL, Predrag, slikar (Pisarovina, 15. X. 1931). God. 1952—56. polazio Akademiju u Zagrebu, specijalni tečaj završio 1958. kod A. Mezdjica. Bio je restaurator u Galeriji likovnih umjetnosti u Osijeku, voditelj galerije »Zodijak«, a 1975—90. direktor je Galerije likovnih umjetnosti u Osijeku.

R. GOLDONI, *Torzo II*.

Sklon eksperimentiranju, u ranijem razdoblju slika kombiniranom tehnikom teme čovjeka i ljudskoga postojanja. Poslije prelazi na svjetliju skalu (*Likovi mladih*, 1968). U akvarelu slika predjele uz Savu i Dravu profinjanim zelenim i sivim tonovima. Samostalno izlaže od 1964. Bavi se ilustriranjem knjiga.

LIT.: O. Švajcer, *Slikar Predrag Gol*, *Revija*, 1967, 3. — S. Gračan, *Predrag Gol* (katalog), Osijek 1978. — O. Švajcer, *Predrag Gol* (katalog), Sombor 1978. — M. Peić, *Bečki notesi* (katalog), Osijek, 1980. — B. Mesinger, *Landscape as structure of light and spirit* (katalog), Bideford 1985. — Z. Tonković, *Narodna nošnja između oka i duha* (katalog), Osijek 1988. — D. Vandura, *Akvareli sintetične analize* (katalog), Zagreb 1990. O. Šr.

GOLAC, Stipe, slikar i lik. pedagog (Ribnik kraj Gospića, 13. IV. 1939). Završio Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1961 (V. Gliha-Selan), te Akademiju u Beogradu 1966 (M. Petrov). Radi kao profesor na Pedagoškome fakultetu u Rijeci. Na tragu lirske apstrakcije, gustim namazima jakih boja slika krajolike iz Like i s Velebita. Radi kao lik. pedagog, organizira izložbe u Gospiću i širem području Like. Izlaže od 1966. na više od 40-ak samostalnih izložaba.

LIT.: D. Vandura, *Stipe Golac* (katalog), Zagreb 1992.

R.

GOLDONI, Raul, slikar i kipar (Split, 27. I. 1919 — Zagreb, 24. III. 1983). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1942 (M. Tartaglia). Sudjelovao na izložbi »Najmladih« u Splitu 1937. Tijekom II. svj. r. bavio se opremom partizanskoga tiska. Bio je lik. urednik u Nakladnom zavodu Hrvatske (1947—51) i izdavačkom poduzeću »Mladost« u Zagrebu (1951—63). Od 1963. predavao na Akademiji u Zagrebu.

U slikarstvu polazi od Cézanneova »konstruktivističkoga« načina, obožavana fovističkim odnosom prema boji. Crteži iz pedesetih godina već su sasvim sumarni, a koloristička gama svedena na nekoliko dubokih akorda.

J. GOLIK, poslovna zgrada u Vončininoj ul. u Zagrebu

U svojem završnom razdoblju varira tip dvovalentnoga, apstraktno--figurativnoga slikarstva, u kojemu se pojavljuje slobodni ornament i kompozicijska arabeska (*Kompozicija*, 1961). — God. 1956. započinje raditi unikatne predmete u srebru, keramici i staklu. Suraduje s tvornicama »Boris Kidrič« u Rogaškoj Slatini i »Kristal« u Samoboru te sa staklarskim radionicama u Muranu. Nakon 1960. radi slobodne forme u staklu (serija *Lubanje*, 1961—66; *Kompozicija*, 1966), a i kasnije ostaje usredotočen na kružne i eliptične oblike. Prozirnost materije i djelovanje svjetlosti razvijaju njegovu svijest o unutarnjem prostoru kipa, a postupnost i slojevitost rasta upućuju ga na organske asocijacije (*Životinjska lubanja s rogom*, 1975; *Začetni oblik*, 1979). Tijekom osmoga desetljeća izvodi pretežno kipove u srebru, olovu i bronci te ponešto u kamenu i plastičnoj masi (*Konjanici*, 1972/73). Promjene u tehnici odražavaju se na promjene u ustrojstvu kipa i u motivima. Osim životinjskih glava i lubanja (*Mrcina*, 1976; *Konjska glava*, 1978) pojavljuju se skupčana ženska tijela (*Ležeći akt*, 1978) i gotovo apstraktni volumeni u prostoru. — Izvodio je zidne kompozicije u različitim materijalima i bavio se uređenjem javnih i društvenih prostora (vojno odmaralište u Voloskom, 1952; klub pomoraca u Rijeci, 1952; Brodarski institut u Zagrebu, 1954; hotel »Libertas« u Dubrovniku, 1970—72). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1951, 1961, 1967, 1974, 1980), Rijeci (1977), Splitu (1980), Pittsburghu (1980) i New Yorku (1980). Dobio je Zlatnu medalju za skulpturu u staklu na izložbi »Form und Qualität« u Münchenu 1968. Pisao o teorijskim problemima umjetničkoga odgoja.